

Een ruitertje jong van jaren

Haerlems Oudt Liedboek (27ste druk | 1716)

Een ruitertje jong van jaren
Hij vrijde een meisje zoet
Hij vrijde haar vier en half jaren
te komen in haar gemoed
Hij bood haar de trouw en de minne was zoet
Als zij malkander zagen, schoon lief
veranderde beide haar bloed

Zij sprak met zoete woorden
'k heb alszo wel verstaan
gij gaat op een ander vrijen
gij moogt er wel henen gaan
ge hebt al uw moeite voor niets gedaan
gij komt er mij veel te zelden, schoon lief
daarom laat ik er jou gaan

Dat ik jou veel te zelden kom
Is mij van herten leed
Een ander lief wil ik vrijen
De wereld is wijd en breed
'k wil vrijen die mijner gebeuren mag
gij moogt er mij niet gebeuren, schoon lief
Al vrijde mij jaar en dag

Al sta ik voor jouw deurtje
Ik bidde jou om geen brood
Gij moogt er mij niet gebeuren
Wel edele roosje rood
Oorlof, mij lief, ik scheld er jou kwijt
jouw hertje dat zou wel breken, schoon lief
dat ik nog langer beyt

Hij stak er zijn paard met sporen
hij riep er zo luid "o mijn!"
mijn vrijen is nu verloren,
de vrijsters die vrijen mij
Oorlof, het moet er gescheiden zijn
Schenk jij mij de rode roosjes, schoon lief
Ik schenk je de koele wijn.